

Лунакн.

78.

гелиотифил

Всехуште поцута
и пролетта,
и всерамния вятър,
и всерамния дъжд...
Но вицете светлама луна —
лунага!

Каква вина
тя има, ке нице веднџке
не искатне да я съзрете —
такава
тя бива само летно
или в летните на нџета,
или на влюбените, цю в забџава,
без сџи дџи
се стигат до зори.

Ил - Ил.

Капразно! Скрџага плача
с какво цџе ме заравне без слова?
надежда, вест или мечта?..
С какво
Блестам и лебен диск, прџвесен
високо над света,
безсџицата на поета — с песен
и с размисли над тая красота
~~да увенчава тая~~
да увенчава земнама ни суџа
в сравнение с небето, дето е такџе покой.
И после с тебе да ни рава той
с пенџина, лека рима...
и да наведа в нас — сред студ и зной
песен неизразима!

Лунакн. Послушай, някой зад стџага
на цџи засвирва в ираклинага.